

ELOSTIRION

FROM EAST TO WEST HE PASSED AWAY

I januari nåddes vi av den sorgliga nyheten att Christopher Tolkien, professors son och förvaltare av hans litterära arv, har lämnat oss. Fredegar uppmärksammar hans gärning i detta nummer.

Gladare nyheter har varit våra senaste sammankomster, både inom och utanför riket, samt det begynnande arbetet för vårt kommande jubelhöstgille, nummer XXX. Vi ser med spänning fram emot fler detaljer om detta och att få delta med egna idéer och upptåg. Kanske kan även Vingilot avsegla för en PR-tur i arkipelagen...

Vi kan även se fram emot en nyårsfest arrangerad av Glofindel och hans medhjälpare. Ett riksmöte är planerat (september) men förhoppningsvis kommer fler inbjudningar snart.

Ruby Gamgee, Skrivare

GRÅ RÅDET INFORMERAR

Här följer ett kort sammandrag av Mithlonds stämma, som hölls 8 februari UT hos Belewien.

Erion sitter kvar som Regent, med Belewien som skattmästare och Uinen, Nenwen och Glorfindel som resten av Mithlonds Grå Råd. Narlomë sitter kvar som revisor.

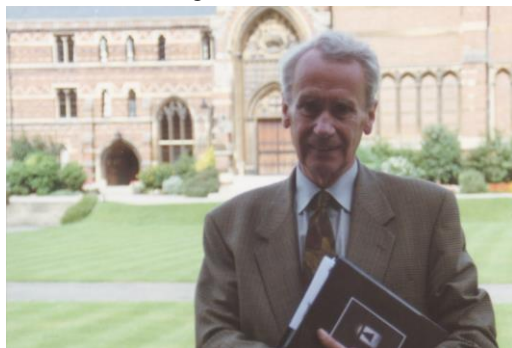
Årsgården kvarstår med 300 kr för inbyggare i Göteborg med omnejd, 200 kr reducerad årsgård (om man ansöker om det) och 100 kr för inbyggare utanför Göteborg.

Från verksamhetsberättelsen kan vi även se att Mithlond är i behov av ett nytt mineral för nästa årssten, 46-årsstenen. Kontakta Lotsen för stenförslag!

Grå Rådet

CHRISTOPHER TOLKIEN UR TIDEN

Så har den siste inklingen lämnat den här världens cirklar – Christopher John Reuel Tolkien somnade in på ett sjukhus i närheten av sitt hem i södra Frankrike den 16 januari vid den för oss människor aktningvärda åldern av 95 år.

Christopher Tolkien (bild: tolkiensociety.org)

Under sina år på den här planeten har han naturligtvis sett mycket – han har fått uppleva hur ett världskrig omformade världen, han har sett det moderna samhället växa fram. Han har fått uppleva hur hans fars böcker har fascinerat och trollbundet en hel värld. Han har fått stå ut med en hänsynlös och likaledes talanglös svensk översättare. Han har fått se hur hans fars böcker har kommersialiserats och förvandlats till actionfilmer.

Men mer än så – han var vidgat gränserna till den fiktiva värld som vi alla älskar och vill veta mer om: Arda, med Midgård i vårt medvetandes centrum. Det är ett tämligen imponerande arbete

som han har utfört. Vissa tycker det är självutplånande att ge upp en framgångsrik karriär för att mer eller mindre viga halva sitt liv åt någon annans verk, andra uttrycker sig hånfullt om hur många droppar från faderns verk som egentligen kan pressas ut i postuma skrifter.

Men det är ju faktiskt inte vad det handlar om. I första hand handlar det om kärlek. Kärlek till faderns historier och den värld som han började bygga upp. Sedan handlar det om att visa världen – vår mundana värld nu alltså – vad det var hans far försökte göra. Det är troligtvis ingen slump att *Children of Húrin* kom ut snart efter att filmversionen av *The Return of the King* hade plockats ner från biograferna. Inte för att försöka dra nytta av filmernas kommersiella framgångar. Redan innan filmerna var *The Lord of the Rings* bland världens tio mest sålda böcker, så det hade inte behövts. Utan anledningen var, misstänker jag, för att visa vad faderns arbete handlade om. Att återge honom en litterär värdighet.

Dessutom så måste Christopher Tolkien vetat hur hopplöst det egentligen var att ge ut *Silmarillion*, och han har skrivit i otaliga förord att han är tveksam till om han faktiskt valde rätt versioner av myterna. Fadern blev aldrig klar, för han visste inte heller vilka versioner som var de rätta, och för oss läsare är det en gåva att kunna få ta del av hela det här världsbygget.

Men det är också mer än så. Christopher Tolkien är i någon mån medskapare till Midgård. Från det att hans far berättade om hobbiten Bilbos äventyr och den unge Christopher påpekade när saker inte stämde med föregående kvälls berättelse, till att han ritade kartorna till *The Lord of the Rings* och sedermera blev den som fadern diskuterade sin värld och sina historier med. Och som slutligen presenterade allt arbete för oss vetgiriga läsare.

Christopher Tolkien flyttade under 70-talet till en liten by i departementet Var i södra Frankrike där han har levt ett tämligen lugnt liv. Var är ett väldigt vackert område – jag har varit där flera gånger, men har aldrig fått för mig att besöka

honom. Störiga svenskar känner jag att han kanske har fått nog av, men nästa gång vägarna bär mig dit kan jag kanske lägga en blomma på hans viloplats.

Jag är själv djupt tacksam för det otroliga arbete som han lade ner för att göra Midgård större och vackrare. För att ge oss mer att utforska och drömma om. Så att vi, på vårt eget lilla sätt, kan fortsätta att väva på sagornas väv.

Namarië, Christopher John Reuel Tolkien, och tack för allt.

Fredegar Bolger

HÄNDELSER I RIKET

November riksmöte

I november bjöd Fredegar och Grendel in till loppis och fika i sin källare. Det blev ett välbesökt och muntert riksmöte.

Matgilletts julgodisdag

Året avslutades traditionsenligt med Matgilletts julgodisriksmöte hemma hos Raniel och Beldin. Mums!

MITHLOND ON ICE

Året började lida mot sitt slut i utgård. Staden var full av folk och tända ljus. En kvartett av inbyggare hade stämt träff vid den stora porten till Amon Lise: en gondorian, två alver och en som såg ut att komma från Utgård men ändå inte. Det var tid för Mithlond on Ice, den årliga aktiviteten då inbyggare snörar på sig sina skridskor och gör piruetter tillsammans.

Glada av att åter få träffa varandra vandrade vi in mot den tillfrysta damm som fanns lite längre in i parken. Där gled redan barn och stora omkring på sina skenor i vida cirklar. Snart var vi också ute på isen. Det gick utmärkt! Alla deltagare höll sig på fötter och kunde med lätthet följa med i det cirkulerande flödet runt dammen. Några var till och med så morska att de avbildade det hela med sina ljuslådor. Till allas glädje

dök en hel hobbitfamilj upp och hurrade på inbyggarna som glatt for förbi på lätta fötter, trots att det föll både snö och lätt regn. Inget kunde sänka vårt humör! Några unga besökare från norr frågade, på ett svårtytt tungomål, vad vi var för några filurer och om vi till och med skulle delta i uppträdandet samma eftermiddag. Vi tackade för förtroendet, men förklarade att vi var inbyggare från Mithlond. De små godtog förklaringen och fortsatte att heja på både oss och de sina som följt med dem från norr.

Glidalver i färd att piruettera (Bild: Gwindor)

När var och en fått sitt lystmäte av is, snö och regn svepte vi mantlarna omkring oss för att gå en runda på den väldiga marknaden som hade anordnats längre bort utmed huvudvägen. Där fanns stånd med mössor och vantar, sjalar och varm saft, och både söta och kryddiga godsaker från när och fjärran. I ett av stånden, som sålde silversmycken, hälsade vi på ytterligare en inbyggare. Det hade blivit en vana att göra det, då hon tjänar ett handelskompani som gärna vill närvara på en så här stor marknad.

Längre bort, där det gamla slottet hade stått, såldes vapen och sköldar för stora och små. Där var vi tvungna att vända tillbaka mot dammen, fast nu tog vi en annan väg, som ledde oss över en bro över ett forsande svart litet vatten. På den här sidan av ån var det också fullt med folk, men de hade inte kommit för att köpa och sälja, utan för att tävla med varandra i att kasta, skjuta och slå på tavlor och figurer, helst så nära, snabbt

och hårt som möjligt. Några kreativa näringsidkare erbjöd turer i dekorerade vagnar som de körde runt med, backe upp och backe ner. Självfallet hamnade några av vagnarna upp och ned eller på sidan. Då jublade de flesta, men några skrek som stuckna grisar.

Till slut fann vi ett värdshus med en lång trappa som ledde upp till andra våningen. Vi slog oss ned vid ett runt bord och beställde mat och dryck. Där kunde vi sträcka ut våra trötta ben och värma våra kalla kroppar vid elden. Dessutom fick våra fuktiga rockar och mantlar behövlig tid att torka. Här och där hördes de glada rösterna från fler tillresta marknadsbesökare från norr.

Det är kallt i Helcaraxë (Bild: Gwindor)

Mätta och belåtna tågade vi ut i mörkret som nu hade lagt sig över hela Amon Lise och den vidsträckta marknaden för att beskåda dagens höjdpunkt: uppträdandet på isen. Det visade sig vara ett magnifikt skådespel med sång och dans, även om både tema och utstyrslar kunde uppfattas som väl skrämmande för de minsta åskådarna. En av dansarna släpades först in i en öppen likkista, och uppstod lite senare, till den jublande publikens förskräckelse. Som tur var slutade det lyckligt, så ingen behövde förbli vare sig rädd eller ledsen.

Så skiljdes vi åt och önskade varandra god fortsättning, innan vi försvann ut bland folkvimlet och stadens alla brinnande lyktor.

Glorfindel

HÄNDELSE UTANFÖR RIKET

Novemberbanketten

Under höstens novemberbankett närvarade uppresta Mithlond i form av Belewien och Häxx. Förutom att till visst förväntansfullt sus hos den närvarande populasen bjuda in allt församlat folk till Mithlonds Jubel-Höstgille XXX (där det föreföll oss mithlonditer som om de närvarande forodrimterna tycktes se fram emot kommande HG med en viss ohöjld förtjusning), lästes även upp lite äkta mithlonda poesi. Allt i syfte att minna om höstgillestraditioner och -stämming:

Höstgillesnattens köld är hård,
stjärnorna gnistra och glimma.

Ingen sova i enslig gård,
taffelgäster hörs stimma.

Regenten svamlar i lyktans sken,
regnet smattrar på träd och gren,
Vinden viner runt knuten.

Taffeln börjar bli bruten.

Står så Grå Råd vid sin Högbordsplats,
finns mellan ljuset och stjärna.

Undrar, som många HG förr,
vart man förlagt sin hjärna.

Plirar mot baren, där vin och öl

Omvandlar snabbt elegans till bröl

Grubblar, fast ej det lär båta
över en mithlonda gåta.

För sin hand genom skägg och lår,
trevar i börsen mot målet

"Nej, skit i gåtan – drick ur, gutår!
dras du mot baren och skrålet"

Slår, som han plägar, inom kort
slika spörjande tankar bort,
vandrar att ordna och pyssla,
går att garva och syssla.

Häxx

BREAKING BREAKING BREAKING

Midgård's Fylking inbjuder till gästfest 14 mars.

Deltagare i ambassaden var Belewien, Häxx, Lochiel och Smultron. Sångtexten som framfördes vid Mithlonds ambassad på Forodrim's Ringare-bankett lyder så här:

(Melodi: Sankta lucia)

(Vers)

Melkor drar svarta nät
runt dvärgars gruva.

Dölj solens ljusa fjät,
låt skuggor ruva.

(Refräng)

Dvärgarnas slappa däld

värms skönt av Balrogs eld.

Brinnande ses skäggen lysa.

Melkor kan mysa.

Lochiel

KALENDARIUM

29/2 – SF-mässan i Göteborg

14/3 – Midgård's Fylking's gästfest

21/3 – Nyårsfest hos Glorfindel

x/9 – Bokgillet's Riksmöte

2-4/10 – HGXXX

Pubkvällar första tisdagen i månaden.

Bokgillet's möten sista onsdagen i månaden.

Övriga gillen och fester annonseras separat.

Elostirion är Mithlonds, Göteborg's Tolkien'sällskaps, tidning. Elostirion är gråalviska och betyder "stjärnvakt".

Ansvarig utgivare: Mithlonds Regent, Erion
(M Jonasson). Redaktör: Ruby Gamgee (H Kiel).

Korrektur: Bactrianus Bönrot (M Börjesson).

Adress Elostirion, c/o Helena Kiel, Persgatan 8A, 416 58
Göteborg. Email: et@mithlond.se

Detta nummer utgavs i februari 2020 u.t.

Copyright © Elostirion, Grå Rådet och de enskilda upphovsmännen 1991–2020. Återgivande av text och bild i annan publikation tillåts ej utan aktuell upphovsmans medgivande.

Bilder i detta nummer: Iorlas, Merriwyn, Gwindor.

Upplaga: i pdf-format på Mithlonds väv
www.mithlond.se/et

Tryckta lösnummer kan köpas till självkostnadspris.

Prenumerationer löses direkt av Skrivaren.

Nästa nummer utkommer i maj 2020